

Gizli Bahçelerin Haritası

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Bahelerin Haritası

Yavuz DEMİRKİRAN

Anna baheyle uęrařmayı ok severdi. Cebinde tohum paketleri, ayaęında da su birikintilerinde zıplamak iin birebir sarı yaęmur izmeleri vardı. Bir sabah, kapısının nndeki basamakları sprrken paspasın altına sıkıřtırılmıř katlanmış bir kâğıt buldu. Bu bir haritaydı! Haritada řehrin drt bir yanındaki bahelerin kk izimleri vardı ve her biri minik bir yıldızla iřaretlenmiřti. 'Gizli baheler!' diye fısıldadı Anna. Koyu kahverengi gzleri merakla parladı.

Anna haritayı dikkatle inceledi. Bir çatıda bir bahçe, bir avluda bir bahçe, bir de eski bir merdivenin altına gizlenmiş bir bahçe vardı. Bez çantasına haritayı ve küçük bir mala koydu. 'Hepsini tek tek bulacağım,' dedi. Kırmızı bandanasını taktı ve sokağa doğru yola çıktı; kıvrıkcık topuzları her adımda zıplıyordu.

Haritadaki ilk yıldız yüksek bir binaya götürdü. Anna merdivenlerden çatıya tırmandı. Orada, kovalar dolusu domatesin arasında Bay Okafor duruyordu. Solmuş mavi bir iş gömleği ve kahverengi pantolon askıları giymişti; hasır şapkası, kırış kırış sevecen gözlerine gölge düşürüyordu. 'Hoş geldin!' dedi. 'Çatı bahçemi bulmuşsun. Domatesleri kovalarda nasıl yetiştirdiğimi görmek ister misin?'

Bay Okafor, Anna'ya domatesleri ne az ne çok, tam kararında sulamayı gösterdi. 'Şehirde su çok değerlidir,' dedi. 'Her damlasını biriktiririz.' Anna ona sulama kabını doldurmasında yardım etti ve domates bitkilerindeki küçük filizleri nasıl koparacağını öğrendi. 'Saksıda bahçecilik küçük alanlar için birebirdir,' dedi Bay Okafor. Anna bu püf noktasını defterine yazdı.

Haritadaki sıradaki yıldız bir fırının arkasındaki sıcacık bir avluya götürdü. Orada Priya, eski çay fincanlarına otlar dikmekle meşguldü. Uzun siyah örgüsü çalışırken sallanıyor, turuncu spor ayakkabıları neşeli bir ezgiyle tempo tutuyordu. 'Merhaba!' dedi Priya. 'Bu çay fincanlarını saksıya dönüştürüyorum. Bana nane dikmekte yardım etmek ister misin?' Anna hevesle başını salladı ve kollarını sıvadı.

Priya, Anna'ya her fincanın dibine drenaj için küçük taşlar koymayı gösterdi. 'Eski kaplar yeni bir hayata kavuşabilir,' dedi Priya. Fincanlara nane, fesleğen ve frenk soğanı diktiler. Anna'nın çilli burnu taze otların kokusunu içine çekti. 'Bu bir hazine avı gibi,' dedi. Priya sırıttı. 'Bahçeler göz önünde saklanabilir.'

Haritadaki son yıldız Anna'nın kendi sokağının yakınındaydı. Eski bir ahşap merdivenin altını işaret ediyordu. Anna eğilip altına girdi ve serin, gölgeli bir köşe buldu. Orada, minicik ve tumbul, leylak rengi hırkası ve çiçekli önlüğüyle Büyükanne Lu oturuyordu. Etrafında eğrelti otları ve yosunlar büyümüştü. 'Hoş geldin, küçük bahçıvan,' dedi Büyükanne Lu sıcak bir gülümsemeyle.

Büyükanne Lu, Anna'ya gölgeyi seven bitkilerin nasıl bakılacağını gösterdi. 'Eğrelti otları fazla güneşe ihtiyaç duymaz,' dedi. 'Serin ve karanlık yerlerde serpilip gelişirler.' Anna yumuşacık yosuna dokundu. 'Bitkilerin güneş ışığı olmadan da büyüyebileceğini hiç bilmiyordum,' dedi. 'Onlar farklı bir ışıkla büyür,' dedi Büyükanne Lu. 'Sadece dikkatle bakman gerekir.'

Anna gizli bahçeleri tekrar tekrar ziyaret etti. Su biriktirmeyi, kapları yeniden kullanmayı ve gölgeyi seven bitkiler yetiştirmeyi öğrendi. Ama sonra üzücü bir şey fark etti. Eve dönerken yabani otlar ve kırık şişelerle dolu boş bir arsanın önünden geçti. 'Burası harika bir bahçe olurdu,' diye düşündü. 'Ama çok dağınık.'

Anna kaldırıma oturup haritasına baktı. Bütün gizli bahçeler küçük ama güzeldi. Neden herkes için bir bahçe olmasındı? Bay Okafor'un domateslerini, Priya'nın fincanlardaki otlarını ve Büyükanne Lu'nun eğretili otlarını düşündü. 'Bir fikrim var!' dedi. Bir plan yapmak için eve koştu.

Ertesi gün Anna kapıları çaldı. Komşularına haritayı gösterdi ve onlara boş arsadan bahsetti. 'Haydi orayı bir topluluk bahçesine dönüştürelim!' dedi. Bay Okafor domates fideleri sözü verdi. Priya ot fideleri getirdi. Büyükanne Lu eğrelti otu çeliklerini paylaştı. Anna'nın öğretmeni bile yardım etmeyi teklif etti. Herkes katılmak istiyordu.

Cumartesi günü bütün mahalle boş arsada toplandı. Yabani otları yoldular, çöpleri topladılar ve toprağı kazdılar. Anna'nın sarı çizmeleri çamur içinde kaldı ama bunu hiç dert etmedi. Cebinden tohum paketleri çıkarıp dağıttı. 'Hep birlikte bahçeyle uğraşabiliriz,' dedi. İnsanlar gülüşerek yan yana çalıştılar.

Öğleden sonraya kadar arsa bambaşka bir yere dönüştü. Sıra sıra sebzeler ve çiçekler alanı doldurdu. Küçük bir ağacın altına yeni bir bank kondu. 'Bu bahçe herkes için,' diye duyurdu Anna. 'Alanın ne kadar küçük olursa olsun, güzel bir şeyler yetiştirebilirsin.' Aralıklı dişleriyle gülümsemesi güneş gibi parlıyordu.

Topluluk bahçesi büyüdükçe büyüdü. Komşular sırayla suladı ve yabani otları yoldular. Bay Okafor bir kompost kutusu yaptı. Priya eski saksıları boyadı. Büyükanne Lu gölgeli köşeye eğretili otları dikti. Anna yeni bir harita çizdi; bu kez ortasında kocaman bir yıldız vardı. 'Bu hepsinin içinde en güzel gizli bahçe,' dedi.

Bir akşam Anna arkadaşlarıyla bahçede oturdu. 'Bütün o gizli bahçeleri nasıl buldun?' diye sordu Priya. Anna haritasını havaya kaldırdı. 'Sadece dikkatle baktım,' dedi. 'Dikkat edersen şehir sürprizlerle dolu.' Bay Okafor başını salladı. 'Ve artık herkesin keyif alabileceği bir bahçemiz var.'

Anna gülümsedi. Haritayı takip ettiği için çok mutluydu. Yeni arkadaşlarından çok şey öğrenmişti. Ama en güzeli, şehrini biraz daha yeşil ve çok daha dost canlısı yapmaya yardım etmişti. 'Bahçeler her yerde,' dedi. 'Sadece gözlerini ve kalbini açman yeter.' Ve o da öyle yaptı.